

ἴσον τοῖς μεμολοβωμένοις ἀσραγάλαις A
 συμβάινει, ἐὰν τις βάλῃ τὸ κουφότερον
 πρὸς αὐτὸν σφέρας μέγας; ἢ ὅτι τὸ βαρύ-
 τερον ἀδύνατον ἰσορρομεῖν τῷ κουφοτέρῳ
 ὅτι τῆς αὐτῆς ἰσχύος ἔραθεν; ὅτι δὲ ἀνάγ-
 κη μὴ κινεῖται, ἐξ ἴσου δὲ καὶ ἐὰν ἄδυνα-
 ἀδύνατον, ἀνάγκη εἶς τὸ ἐν τοῖς φερόμενον,
 κῆκλον φέρεται; οἷον εἰ ὅπως τὸ ἴσ' αὐτὸ ἀ-
 κίνητον δια βάρους ἐν μέσῳ, τὸ μὲν πρὸς τῷ B
 ἀφέντῳ, εἰς τὸ πρὸθεν ἀκίνητον αὐτῶν μέ-
 γρος τὸ δὲ ἴσ' ἐκείνα, πρὸς τὸν ἀφέντα. ἐ-
 στί δὲ κινεῖται ὑπὸ τὸ πᾶν ἔχει δὲ ἐν μέσῳ τὸ
 βάρ' φερόμενον, ἀνάγκη [καὶ] ταῦτ' οὗτο
 ποιεῖν. 17 Διὰ τὴν τὰ φερόμενα ὅταν ἀν-
 τιπίσῃ, ἀφάλλεται εἰς τοὐναντίον ἢ πέρυκι
 φέρεται, καὶ πρὸς ὁμοίας γωνίας; ἢ ὅτι οὐ
 μόνον ἐκείνῳ φέρεται τῷ φορᾶν ἴσ' φέρε-
 ται καὶ τὸ οἰκεῖον μέρος, ἀλλὰ καὶ τῷ ἴσ' τῷ C
 ἀφέντος γονοῦ; ἢ ἡ ἰσότης οἰκεία παύει-
 ται, ὅταν εἰς τὸν οἰκεῖον ἔλθῃ τόπον. ἅπαν γὰρ
 ἔραμεν, ἔλθον εἰς ὃν φέρεται τόπον καὶ φύσιν.
 καὶ ἴσ' ἴσ' ἔχει ἀλλοτέρον, ἀλλὰ ἴσ' ἐπὶ κινε-
 ῖται; εἰς τὸ πρὸθεν δὲ, διὰ τὸ καλύπτειται,
 ἀλλ' ἢ εἰς τὸ πλάγιον, ἢ εἰς τὸ ὄρθον. ἅπαντα
 δὲ ὁποῖα αὐτῶν ὁμοίας γωνίας, διὰ τὸ φέ-
 ρεται μὲν ἐκ ταῦτα, οὐ ἢ κίνησις φέρει, ἴσ' D
 ἐπιπίπτει ὁ ἀφέντος. ἐκεῖ δὲ πρὸς ὅς εἶεν, ἢ πρὸς
 ὄρθον φέρεται συμβάινει. ἐπὶ αὐτῷ τὸ ἀντι-
 κροῦσαν κωλύει τῷ εἰς ἄλλο κίνησιν, ὁμοί-
 ως κωλύει τὸ φερόμενον καὶ τῷ φορᾶν αὐτῷ.
 ὡσπερ οὐκ ἐν τοῖς κατὰ πῆρας τὸ ἄκρον τῆς
 ἄδυνατος οὐ ξυμπίπτει τὸ ὄρθον φαίνεται, καὶ ἐν
 τοῖς φερόμενοις, οὕτω τὸ ἐναντίον γίνεται. το-
 σωτῶν γὰρ γωνίαν ἀπώσεται, ὅσῳ γίνε[ται] E
 καὶ κορυφῶν. δεῖ γὰρ νοήσῃ μετακίνησιν ἴσ' ἴσ'
 τῷ γωνίαν καὶ τῷ φορᾶν. τοῦτου δὲ γνο-
 ῦμεν, φανερὸν ὅτι πρὸς ὁμοίας γωνίας ἀ-
 φάλλεται. Ὅτι πρὸς ἴσ' ἴσ'.

Διὰ τὴν οἰσύμμετρον παρ' ἀκί-
 λους θεωροῦμεν, μίξοις φαίνονται
 ἢ καὶ αὐτῶν μόνους; ἢ ὅτι τὸ συμμετρὸν ὅτι
 ἐν, καὶ ἢ συμμετρεῖα ὅτι ἐν, ὅτι μέγισται ἐν F
 ποιεῖ; τὸ δὲ ἐν, ἀδιαίρετον βούλεται ἔσθαι.
 τὸ δὲ ἀδιαίρετον, ἐλαττόν ὅτι ἐν. ἢ δὲ συμ-
 μετρεῖα καὶ τῷ διαφορᾶν πολλὰ ποιεῖ

ut si partem moueris leuiorem, circunferatur quod iacitur quemadmodum in talis fieri opplumbatis videmus, quous quis partem leuiorem ad se vertens proiciat. An quod fieri non potest, vt quod grauius est, quod cum leuiori feratur, cum proiectum eisdem a viribus est: quod cum moueri necesse sit, & tamen fieri non possit, vt quod omni ex parte, directoque tramite moueatur, circunferatur necesse est, dum se introuertit: quemadmodum si quid medio eius immobile suo pondere penitus esset, alterum profecto extremum vltra in partem moueretur priorem, alterum intra ad eum tenderet, qui dimisit. Sed quoniam, cum totum moueri possit, pondus suo medio gerit, illud idem sequatur necesse est. 13 Quam ob rem corpora, quae feruntur, vbi alicui occurrunt, resiliunt partem in contrariam solent, quam suapte natura ferri cogantur, nec nisi ad similes angulos resultare solent. An quod non solum eo feruntur impetu quo pro sua parte ipsa ferri aptissima sunt, verum etiam illo, qui a mittente proficiscitur. Suis igitur cessat cuique impetus, cum suum ad locum peruenierint. Omnia namque requiescere solent, vbi eam in sedem sese contulerunt, quam suapte natura desiderant. Sed externo illo, quem habent, impetu, necessitas oritur amplius mouendi. Quod cum in partem priorem effici nequeat, quia re prohibetur obiecta, vel in latus, vel in rectum agi necesse est. Omnia autem in angulos resiliunt similes, quoniam eodem ferri cogantur, quod motus ducat, quem is dedit, qui miserit: eo autem vt angulo vel acuto vel recto ferantur, omnino incidit. Cum ergo quod re torquerit, veret, quod minus directè motus agatur, & pariter & rem quae fertur, & eius impetum nimirum prohibere potest. Vt igitur in speculis extremum lineae rectae, quod se aspectus coniecerit, idem restringitur: ita in iis, quae feruntur, fieri ex aduerso solet, quippe cum angulo tanto re torqueantur, quanto vertex constiterit. Ita enim intelligendum est, vt transferri simul & angulus, & delatio debeat: quo facto, in angulos resultare similes esse necesse palam est.

Eorum, quae ad res animatas pertinent, Sectio decimasextima, cuius quaestiones 3.

Utr homines, qui corpore constant An quod res modica vnum est, & moderatio vnum quam maximè. Vnum autem quod est, id indicium esse postulat, indiuiduum autem minus: res verò immodica, multa pro sui discriminis ratione ostendit.